

I

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 617/2007

(2007. gada 14. maijs)

par 10. Eiropas Attīstības fonda īstenošanu saskaņā ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīgumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū⁽¹⁾ un pārskatīts 2005. gada 25. jūnijā Luksemburgā⁽²⁾ (turpmāk "ĀKK un EK Partnerattiecību nolīgums"),

ņemot vērā Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju Iekšējo nolīgumu par Kopienas palīdzības finansēšanu saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam atbilstīgi ĀKK un EK Partnerattiecību nolīgumam par finansiālas palīdzības piešķiršanu aizjūras zemēm un teritorijām, uz ko attiecas EK Līguma ceturrtā daļa⁽³⁾ (turpmāk "Iekšējais nolīgums"), un jo īpaši tā 10. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Investīciju bankas atzinumu,

tā kā:

(1) Ar ĀKK un EK Ministru padomes Lēmumu Nr. 1/2006⁽⁴⁾ precizē daudzgadu finanšu shēmu 2008.-2013. gadam un iekļauj ĀKK un EK Partnerattiecību nolīgumā jaunu 1b pielikumu.

(2) Iekšējā nolīgumā paredzēti dažādi 10. Eiropas Attīstības fonda (turpmāk "EAF") finansējumi un iemaksu sadalījums, kā arī iemaksas 10. EAF, ar šo nolīgumu izveido EAF komiteju un Ieguldījumu mehānisma komiteju (turpmāk "IM komiteja"), kā arī nosaka balsu sadalījumu un noteikumu par kvalificētu balsu vairākumu minētajās komitejās.

(3) Iekšējā nolīgumā turklāt paredzēts kopējais Kopienas atbalsta apjoms Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas valstīm (turpmāk "ĀKK valstis") (izņemot Dienvidāfrikas Republiku) un aizjūras zemēm un teritorijām (turpmāk "AZT") sešu gadu laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam; un šis apjoms ir EUR 22 682 miljoni no 10. EAF, kurā iemaksas veic dalībvalstis. No Iekšējā nolīgumā paredzētās 10. EAF summas EUR 21 966 miljoni būtu jāpiešķir ĀKK valstīm, kā norādīts daudzgadu finanšu shēmā 2008.-2013. gadam, kas minēta ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma 1b pielikumā, EUR 286 miljoni būtu jāpiešķir AZT un EUR 430 miljoni būtu jāpiešķir Komisijai atbalsta izdevumiem, kas saistīti ar Komisijas veikto EAF plānošanu un īstenošanu.

(4) Piešķirumu AZT valstīm no 10. EAF reglamentē Padomes Lēmums 2001/822/EK (2001. gada 27. novembris) par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Kopienu⁽⁵⁾ un tā īstenošanas Komisijas Regula (EK) Nr. 2304/2002⁽⁶⁾, kā arī visi to vēlākie atjauninājumi.

(5) Pasākumus, uz kuriem attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 1257/96 (1996. gada 20. jūnijs) par humāno palīdzību⁽⁷⁾ un kas saskaņā ar minēto regulu var pretendēt uz finansējuma saņemšanu, būtu jāfinansē no 10. EAF tikai ārkārtas apstākļos, ja šāda palīdzība ir vajadzīga, lai nodrošinātu to, ka, pārvarot krīzi un panākot stabilus attīstības apstākļus, turpina sadarbību, turklāt šo palīdzību nevar finansēt no Eiropas Savienības vispārējā budžeta.

⁽¹⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.

⁽³⁾ OV L 247, 9.9.2006., 32. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 247, 9.9.2006., 22. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 314, 30.11.2001., 1. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2007/249/EK (OV L 109, 26.4.2007., 33. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 348, 21.12.2002., 82. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

- (6) Padome 2006. gada 11. aprīlī apstiprināja principu finansēt Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu, izmantojot 10. EAF, ar summu līdz EUR 300 miljoniem, kas paredzēta sākotnējam laikposmam no 2008. gada līdz 2010. gadam, un piekrita turpmākām procedūrām un fonda uzbūvei.
- (7) Cukura protokola valstīm, kas minētas ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma 3. protokolā, uz kurām attiecas Kopienas cukura reforma, vajadzētu būt iespējai izmantot papildu pasākumus, kuru finansējums paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1905/2006 (2006. gada 18. decembris), ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā⁽¹⁾. ĀKK valstīm būs pieejama arī Kopienas tematiskajās programmās paredzētā palīdzība, kas noteikta finanšu instrumentā sadarbībai attīstības jomā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1889/2006 (2006. gada 20. decembris) par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē⁽²⁾. Minētajām tematiskajām programmām būtu jānodrošina pievienotā vērtība saskaņā ar EAF finansētajām ģeogrāfiskajām programmām, vajadzētu būt saskanīgām ar tām, kā arī būtu jāatbalsta un jāpapildina minētās ģeogrāfiskās programmas.
- (8) ĀKK valstu un EK Partnerattiecību nolīgumā ir uzsvērtā ĀKK valstu, AZT un Kopienas attālāko reģionu reģionālās sadarbības nozīme.
- (9) Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju Lēmumā 2005/446/EK⁽³⁾ paredzēts datums — 2007. gada 31. decembris —, pēc kura vairs nav jāpiesaista Komisijas pārvaldītie 9. EAF līdzekļi, Eiropas Investīciju bankas (turpmāk "EIB") pārvaldītās procentu subsīdijas un ieņēmumi no procentiem par šīm apropriācijām. Šo datumu vajadzības gadījumā var pārskatīt.
- (10) Lai īstenotu EAF, būtu jāpieņem lēmums par atbalsta plānošanas, pārbaudes un apstiprināšanas procedūru, kā arī būtu jāparedz sīki izstrādāti noteikumi, ar ko uzraudzītu atbalsta izlietojumu. Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvji 2006. gada 17. jūlijā pieņēma Lēmumu 2006/610/EK⁽⁴⁾ par to, ka provizoriskski piemēro Iekšējo nolīgumu, lai pieņemtu īstenošanas regulu un Finanšu regulu un lai cita starpā izveidotu EAF komiteju un IM komiteju.
- (11) Padome 2004. gada 24. novembrī pieņēma secinājumus par ES ārējo darbību efektivitāti, tostarp turpmāku papildināmības un koordinācijas stiprināšanu starp Kopien

un dalībvalstīm sadarbībai attīstības jomā. Padome 2005. gada 24. maijā apņēmas laikus īstenot un uzraudzīt Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti un ES īpašās saistības, ko pieņēma Parīzes forumā, kas norisinājās no 2005. gada 28. februāra līdz 2005. gada 2. martam. Padome 2006. gada 11. aprīlī pieņēma secinājumus par kopēju sistēmu valsts stratēģijas dokumentiem, kuri ES un citiem ieinteresētiem līdzekļu devējiem dod iespēju veikt kopīgu daudzgadu plānošanu. Padome 2006. gada 16. oktobrī pieņēma secinājumus par papildināmību un darba dalīšanu kā svarīgām palīdzības efektivitātes sastāvdaļām.

- (12) Padome un Padomē sanākušie dalībvalstu valdību pārstāvji, Eiropas Parlaments un Komisija 2005. gada 22. decembrī pieņēma kopīgu paziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku⁽⁵⁾. Pēc tam, 2005. gada decembrī, Eiropadome pieņēma stratēģiju Āfrikai, un Padome pieņēma secinājumus par stratēģiju Karību jūras reģiona (2006. gada 10. aprīlī) un Klusā okeāna (2006. gada 17. jūlijā) valstīm.
- (13) Padome 2006. gada 16. oktobrī pieņēma secinājumus par "Eiropas konsensa attīstības jomā" pārvaldību — pretī saskaņotai Eiropas Savienības pieejai, tajos atgādinot, ka dalībvalstīm un Komisijai būtu padziļināti jāapspriežas par Pārvaldības iniciatīvas stimulējuma summām, kā arī uzsverot to, ka Komisijai nepieciešams iesaistīt Padomes kompetentās struktūras,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĒJI PRINCIPI

1. pants

Plānošanas un īstenošanas pamatstruktūra

1. Saskaņā ar šo regulu sadarbības primārais un galvenais mērķis ir partnervalstīs un reģionos izskaust nabadzību saistībā ar ilgtspējīgu attīstību, tostarp īstenot Tūkstošgades attīstības mērķus.

2. Ģeogrāfiskā sadarbība ar ĀKK valstīm un reģioniem saistībā ar 10. EAF balstās uz pamatprincipiem un vērtībām, kas izklāstīti ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma vispārējos noteikumos, un atbilst attīstības mērķiem un sadarbības stratēģijām, kā izklāstīts Līguma XX sadaļā.

⁽¹⁾ OVL 378, 27.12.2006., 41. lpp.

⁽²⁾ OVL 386, 29.12.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OVL 156, 18.6.2005., 19. lpp.

⁽⁴⁾ OVL 247, 9.9.2006., 30. lpp.

⁽⁵⁾ OVC 46, 24.2.2006., 1. lpp.

Kopīgajā attīstības politikas 2005. gada 22. decembra paziņojumā — “Eiropas konsenss attīstības jomā” — sniegta pamatstruktūra, lai plānotu un īstenotu 10. EAF, tostarp principus, kas izklāstīti 2005. gada Parīzes deklarācijā par palīdzības efektivitāti.

3. Parīzes deklarācija par palīdzības efektivitāti ietver līdzdalības, tuvināšanas, saskaņošanas, uz rezultātu vērsta atbalsta pārvaldības un savstarpējas atbildības principus, kas attiecināmi gan uz partnervalstīm un reģioniem, gan arī uz līdzekļu devējiem.

Šie principi rada nosacījumus, lai partnervalstis un reģioni efektīvi pārvaldītu attīstības politiku un stratēģijas, un ir vērsti uz pieeju, kas balstīta uz attiecīgo valsti vai reģionu un kas attiecīgai valstij vai reģionam ļauj uzņemties vadību, iesaistot konsultācijās plašu ieinteresēto pušu loku un aizvien vairāk pieskaņojoties valsts vai reģiona attīstības mērķiem un stratēģijām, īpaši attiecībā uz nabadzības izskaušanu. Tas prasa, ka līdzekļu devēji savstarpēji efektīvi saskaņo darbību, pamatojoties uz papildināmības risinājumiem, nediskriminatīvu pieeju un to, ka sekmē plaša līdzekļu devēju loka ierosmes, kas ir pielāgotas un balstītas uz pastāvošām analizēm, procesiem un stratēģijām, kā arī īpašām valsts vai reģiona procedūrām un iestādēm.

4. Neskarot vajadzību nodrošināt to, ka sadarbība pēc krīzes pārvarēšanas turpinās, līdz tiek panākti stabili, attīstībai piemēroti apstākļi, pasākumus, ko reglamentē ar Regulu (EK) Nr. 1257/96 un kuri atbilst tās finansēšanas kritērijiem, principā nefinansē saskaņā ar šo regulu.

II SADAĻA

PLĀNOŠANA

2. pants

Plānošana

1. ĀKK valstu un reģionu atbalsta plānošanu, ko pārvalda Komisija saskaņā ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīgumu, veic saskaņā ar šā Nolīguma IV pielikuma 1. līdz 14. pantu un saskaņā ar šīs regulas 1. pantā izklāstītajiem vispārējiem principiem.

2. Plānošana šim nolūkam cita starpā ir:

- valsts atbalsta stratēģiju (turpmāk “valsts stratēģijas dokumenti”) un reģionālā atbalsta stratēģiju (turpmāk “reģiona stratēģijas dokumenti”) sagatavošana un izstrāde;
- skaidra Kopienas norāde par indikatīvo plānojamo finanšu piešķirumu, ko valstis un reģioni var saņemt 10. EAF sešu gadu laikposmā;
- daudzgadņu indikatīvās programmas sagatavošana un pieņemšana, lai īstenotu valsts stratēģijas dokumentus un reģiona stratēģijas dokumentus;

d) pārskata process attiecībā uz valsts stratēģijas dokumentiem un reģiona stratēģijas dokumentiem, daudzgadņu indikatīvajām programmām un tām piešķirto līdzekļu apjomu.

3. Plānošana valsts un reģionālā līmenī notiek saskaņoti. Šīs regulas vajadzībām saskaņošana cita starpā ir:

a) plānojot Kopienas palīdzību, partnervalsts vai attiecīgais reģions ir pēc iespējas galvenais virzītājspēks. Izņemot 5. punktā paredzētos apstākļus, plānošanu veic kopā ar attiecīgo partnervalsti vai reģionu, aizvien vairāk saskaņojot darbības ar attiecīgās partnervalsts vai reģiona nabadzības izskaušanas vai tamlīdzīgām stratēģijām; kopējā procesā iesaista citas ieinteresētās puses, vajadzības gadījumā parlamentus, vietējās iestādes un reprezentatīvas nevalstiskas struktūras, ko plānošanā iesaista pēc iespējas agrāk;

b) sagatavojot un izstrādājot stratēģijas dokumentus, Komisija strādā saskaņoti ar vietēji pārstāvētām dalībvalstīm un EIB saistībā ar to kompetences un darbību jomām, tostarp attiecībā uz ieguldījumu mehānismu. Saskaņošana būs joprojām pieejama dalībvalstīm, kas nav pastāvīgi pārstāvētas attiecīgajā valstī vai reģionā;

c) Komisija un vietēji pārstāvētās dalībvalstis tiecas pēc iespējas un vajadzības veikt kopīgu plānošanu, tostarp izstrādājot kopīgu atbildes stratēģiju. Izmantojot elastīgu mehānismu, kopējā plānošana būs pieejama dalībvalstīm, kas nav pastāvīgi pārstāvētas attiecīgajā valstī vai reģionā;

d) Komisija un dalībvalstis cenšas nodrošināt biežu un regulāru informācijas apmaiņu, tostarp ar citiem līdzekļu devējiem un attīstības bankām, sekmēt labāku politikas koordināciju, procedūru saskaņošanu, papildināmību un darba dalīšanu, tādējādi veicinot pozitīvu ietekmi uz politiku un plānošanu. Līdzekļu devēju darbības, cik iespējams, saskaņo, izmantojot pastāvošus līdzekļu devēju koordinācijas mehānismus un balstoties uz attiecīgajā partnervalstī vai reģionā esošajiem saskaņošanas procesiem. Attiecīgajai partnervalstij vai reģionam pēc iespējas būtu jābūt galvenajam virzītājspēkam, lai Kopienas palīdzību saskaņotu ar citiem līdzekļu devējiem. Kad kopējās stratēģijas izstrāde jau notiek, kopējai plānošanai būtu jābūt pieejamai citiem līdzekļu devējiem un tai būtu jāpapildina un jānostiprina jau notiekošie procesi un pēc iespējas jāiekļaujas tajos.

4. Papildus valsts stratēģijas dokumentiem un reģiona stratēģijas dokumentiem kopā ar ĀKK un EK Vēstnieku komiteju sagatavo un izstrādā ĀKK iekšējā atbalsta stratēģijas dokumentu un saistīto daudzgadņu indikatīvo programmu, pamatojoties uz kritērijiem, kas noteikti ĀKK iekšējo politikas jomu sistēmai, ievērojot papildināmības principus un ģeogrāfisko piemērošanas jomu, kas izriet no ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 12. panta.

5. Izņēmuma gadījumos, kas minēti ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3. panta 4. punktā un 4. panta 5. punktā, ja valstīm nav pieejami atbilstīgi plānojami līdzekļi un/vai ir kavēta valsts kredītrīkotāja pienākumu izpilde, Kopiena paredz īpašus noteikumus, kā minēts šīs regulas 4. panta 7. punktā.

6. Plānošanu izstrādā tā, lai cik vien iespējams labāk atbilstu ESAO/APK noteiktajiem Oficiālās attīstības palīdzības (turpmāk "OAP") kritērijiem.

7. Plānošana vajadzības gadījumā nodrošina Eiropas popularizēšanu partnervalstīs un reģionos.

3. pants

Resursu piešķiršana

1. Plānošanas procesu sākumā Komisija, balstoties uz vajadzībām un izpildes kritērijiem, kas paredzēti ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3., 9. un 12. pantā, nosaka daudzgadu indikatīvo līdzekļu piešķirumus katrai ĀKK valstij un reģionam un ĀKK iekšējam finansējumam, kas ir plānošanas procesa pamatā, nepārsniedzot Iekšējā nolīguma 2. pantā noteiktās robežas. Minētie kritēriji ir standarta kritēriji; tie ir objektīvi un pārskatāmi.

2. Attiecībā uz valsts indikatīvo dotācijas piešķirumu resursi ietver plānojamo summu, kurā ir stimulejuma summas daļa, kas piešķirta uz pārvaldes kritēriju pamata atbilstoši pārvaldības principiem, ko Padome pieņēma 2006. gada 16. oktobrī, un piešķirumu neparedzētām vajadzībām, kā minēts ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

3. EAF komiteja, kas minēta 11. pantā, saskaņā ar 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru sniedz atzinumu par izmantoto metodi, piemērojot resursu piešķiršanas vispārējos kritērijus, kā to iesniegusi Komiteja.

Konsolidētie valsts un reģionālās palīdzības piešķirumi atbilst summām, kas izklāstītas Iekšējā nolīguma 2. pantā. Tos integrē valsts un reģionālajos stratēģiju dokumentos un daudzgadu indikatīvajās programmās, un Komisija tos pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru. Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru apstiprina arī līdzekļus, kas rezervēti īpašām atbalsta programmām un rīcībām, kā minēts 4. panta 7. punktā.

4. pants

Valsts un reģiona stratēģijas dokumenti un daudzgadu plānošana

1. Valsts un reģiona stratēģijas dokumentus sagatavo, balstoties uz saskaņošanas, līdzdalības un palīdzības efektivitātes vispārējiem principiem, kas minēti 1. un 2. pantā, ievērojot kopējo sistēmu valsts stratēģijas dokumentiem un kopīgas daudzgadu plānošanas principus, ko Padome pieņēma 2006. gada 11. aprīlī.

2. Stratēģijas dokumentu mērķis ir radīt piemērotu struktūru sadarbībai starp Kopienas un attiecīgo partnervalsti vai reģionu, kas atbilst vispārējam mērķim un darbības jomai, ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma mērķiem un principiem. Stratēģijas dokuments attiecas ne tikai uz sadarbību attīstības jomā, ko finansē no EAF, bet arī uz visiem pārējiem Kopienas instrumentiem, kas ietekmē partnerības valsti vai reģionu, lai panāktu politikas saskaņotību ar citām Kopienas ārējās darbības jomām, ja nepieciešams, iesaistot EIB.

3. Izņemot gadījumos, kas minēti 2. panta 5. punktā, daudzgadu indikatīvās programmas izstrādā, pamatojoties uz attiecīgajiem stratēģiskajiem dokumentiem, un tajās ņemtas vērā ar attiecīgo valsti vai reģionu noslēgtās vienošanās. Īpašu uzmanību pievērš kopīgiem vajadzību un izpildes novērtējumiem, nozaru analīzei un prioritātēm. Saistībā ar minēto 11. panta 3. punktu un tad, ja Komisija piedalās kopējā plānošanā, daudzgadu indikatīvo programmu vajadzības gadījumā iekļauj dokumentā, ko izstrādā kopīgi ar citiem līdzekļu devējiem. Daudzgadu indikatīvajās programmās iekļauj:

a) Kopienas finansējumam izraudzītās prioritārās jomas, vispārējos mērķus, izvēlētos saņēmējus, vispārīgas politiskas saistības un sagaidāmo ietekmi;

b) norādes par finanšu piešķirumu gan kopumā, gan sadalījumā pa prioritārām jomām. Finanšu piešķiršanu pa prioritārām jomām vajadzības gadījumā var veikt pa noteiktām daļām. Kopienas atbalstu koncentrē ierobežotam skaitam prioritāru jomu, vajadzības gadījumā — vispārējā budžeta atbalsta veidā, un nodrošina tā pielāgošanu attiecīgās ĀKK valsts vai reģiona finansētajām darbībām, kā arī papildināmību un atbilstību darbībām, ko finansē dalībvalstis un citi līdzekļu devēji;

c) katrai prioritārajai jomai un vispārējā budžeta atbalsta gadījumā — īpašus mērķus un nozaru politikas saistības un vispiemērotākos pasākumus un darbības, lai īstenotu šos mērķus un uzdevumus. Indikatīvajā programmā apraksta arī paredzamo ietekmi un definē rezultātus un darbības kvalitātīvus un kvantitatīvus rādītājus, kā arī īstenošanas grafiku, uzrādot saistības un resursu izmaksu, un gaidāmos rezultātus. Rādītājus pēc iespējas vairāk pielāgo un balsta uz pašas partnervalsts vai reģiona pārraudzības sistēmu;

- d) resursus, kas paredzēti programmām un projektiem jomās, kuras nav prioritārās jomas, un, ja iespējams, šo darbību plašus izklāstus, kā arī norādes par resursiem, kuri jāiedala katrai šai darbībai. Minētais var ietvert prioritātes un īpašus resursus, lai stiprinātu sadarbību ar Kopienas attālākajiem reģioniem, AZT vai kaimiņos esošajām partnervalstīm un reģioniem, kā minēts šīs regulas 10. pantā, kā arī noteikumus, ar ko apzinātu un koordinētu šo vispārējas intereses projektu izvēli;
- e) to nevalstisko struktūru veidu, kas ir tiesīgas saņemt finansējumu, un, ja iespējams, piešķiramos resursus un atbalstāmo darbību veidu.

Resursus var sniegt dažādos veidos, kas var būt papildinoši, atkarībā no katrā valstī sekmīgāk īstenojamā veida. Budžeta atbalstu izmanto saskaņā ar atbilstības kritērijiem, kas izklāstīti ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma 61. panta 2. punktā.

4. Stratēģijas dokumentos un daudzgadu indikatīvajās programmās ņem vērā pasākumus un programmas, par kuriem var saņemt finansējumu saskaņā ar citiem EAF vai Kopienas instrumentiem, un novērš to dublēšanos. Īpaša uzmanība ir jāpievērš valsts, reģionālo un ĀKK iekšējā atbalsta stratēģiju mijiedarbībai, kā arī konsekvencei attiecībā uz Kopienas instrumentiem, jo īpaši uz Regulu (EK) Nr. 1905/2006, Regulu (EK) Nr. 1889/2006 un Regulu (EK) Nr. 1257/96, ņemot vērā rīcības, ko veic atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1717/2006 (2006. gada 15. novembris), ar ko izveido Stabilitātes instrumentu⁽¹⁾. Daudzgadu piemērošanas stratēģijas Cukura protokola valstīm, kas paredzētas instrumentā sadarbībai attīstības jomā, integrē valstu stratēģijas dokumentos.

5. Stratēģijas dokumentus, kas minēti 4. punktā, tostarp tā daudzgadu indikatīvo programmu, pieņem Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru. Tajā pašā laikā, kad 1. punktā minētos stratēģijas dokumentus nosūta dalībvalstīm EAF Komitejā, Komisija informēšanas nolūkā tos nosūta arī Apvienotajai parlamentārajai asamblejai, vienlaicīgi pilnībā ievērojot lēmumu pieņemšanas procedūru saskaņā ar šīs regulas IV sadaļu.

6. Pēc tam vienotos stratēģijas dokumentus, tostarp daudzgadu indikatīvās programmas, kopīgi vienojoties, pieņem Komisija un attiecīgā ĀKK valsts vai reģions, un pēc to pieņemšanas tie ir saistoši gan Kopienai, gan attiecīgajai valstij vai reģionam. Valstis, kas nav parakstījušas stratēģijas dokumentu, joprojām ir tiesīgas saņemt finanšu līdzekļus no piešķiruma neparedzētām vajadzībām, kas minētas ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā.

7. Šīs regulas 2. panta 5. punktā minētie noteikumi var būt īpašu atbalsta programmu veidā, kas aizstāj valsts stratēģijas dokumentu gadījumos, kuri paredzēti ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 4. panta 5. punktā, ja partnervalstij

ir kavēta valsts kredītrīkotāja pienākumu izpilde, vai tie var būt rīcību veidā, ko finansē no piešķiruma neparedzētām vajadzībām, kā paredzēts ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā, situācijās, kas izklāstītas šā pielikuma 3. panta 4. punktā, ja partnervalstij nav pieejami atbilstoši plānojami līdzekļi, kuri minēti šā pielikuma 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā. Šīs īpašās atbalsta programmas un rīcības, ko finansē no piešķiruma neparedzētām vajadzībām, ir atbilstīgas iepriekšējo punktu noteikumiem un īpašiem apsvērumiem šīs regulas 5. panta 4. punkta c) apakšpunktā. Komisija pieņem tās saskaņā ar šīs regulas 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru.

5. pants

Pārskatīšana

1. Stratēģijas dokumentus un daudzgadu indikatīvās programmas, kā arī īpašās atbalsta programmas un rīcības, kā minēts šīs regulas 4. panta 7. punktā, iesniedz gada darbības pārskatīšanai, termiņa vidus un beigu pārskatam un, ja vajadzīgs, *ad hoc* pārskatam. Šos pārskatus izstrādā Komisija un attiecīgā partnervalsts vai reģions uz vietas saskaņā ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 5. pantu un sagatavo tos, balstoties uz vispārējiem saskaņošanas, līdzdalības un palīdzības efektivitātes principiem, kas minēti 1. un 2. pantā. Vajadzības gadījumā stratēģijas dokumentus un daudzgadu indikatīvās programmas iesniedz *ad hoc* pārskatam arī starp gada, termiņa vidus un beigu pārskatiem saskaņā ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3. panta 5. punktu.

2. Termiņa vidus un beigu pārskats ir plānošanas procesa neatņemama sastāvdaļa. Tajos ir sniegts vērtējums stratēģijas dokumentam, tostarp daudzgadu piemērošanas stratēģijām attiecībā uz Cukura protokola valstīm un visām citām programmām, ko finansē ar 4. panta 4. punktā minētajiem Kopienas instrumentiem, kā arī daudzgadu indikatīvajai programmai, ņemot vērā pašreizējās vajadzības un izpildi. Pārskatos pēc iespējas iekļauj Kopienas ietekmes novērtējumu sadarbības attīstības jomā saistībā ar 1. panta 1. punktā minēto galveno mērķi — nabadzības izskaušanu, stratēģijas dokumentos izklāstītajiem mērķiem, piešķirtajiem resursiem un rādītājiem, kā arī novērtējumu tam, kā ievēro un pilda 1. un 2. pantā minētos palīdzības efektivitātes principus. Pēc tam, kad pabeigts termiņa vidus un beigu pārskats:

- a) stratēģijas dokumentus un daudzgadu indikatīvās programmas var labot, ja pārskatos norādīts uz īpašām problēmām vai uz apšikumu virzību uz mērķiem un cerētajiem rezultātiem vai ja ņem vērā izmaiņas apstākļos, tostarp tādos, kas radušies, turpinot procesu saskaņošanu, kā, piemēram, darba dalīšanu Komisijas, dalībvalstu un citu iespējamo līdzekļu devēju starpā;

⁽¹⁾ OVL 327, 24.11.2006., 1. lpp.

b) valsts un reģionālo daudzgadu indikatīvo piešķirumu var palielināt vai samazināt atkarībā no pastāvošajām vajadzībām un izpildes.

3. Gada darbības pārskatu veic saskaņā ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 5. panta 4. punktu. Gadījumos, kad ir konstatētas jaunas vai īpašas vajadzības, kā izklāstīts ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3. panta 5. punktā un 9. panta 2. punktā, piemēram, tādas, kas saistītas ar pēckrīzes stāvokli vai izciliem rezultātiem, ja daudzgadu indikatīvais piešķirums ir pilnībā piesaistīts un ir iespējams uzņemt papildu finansējumu, jo ir īstenota efektīva nabadzības mazināšanas politika un pareiza finanšu pārvaldība, tad pēc gada darbības pārskatīšanas var palielināt daudzgadu indikatīvo piešķirumu.

Ar gada darbības pārskata vispārējo rezultātu iepazīstina EAF Komiteju viedokļu apmaiņai saskaņā ar šīs regulas 11. panta 4. punktu.

4. *Ad hoc* pārskatu var veikt pēc attiecīgās ĀKK valsts vai Komisijas pieprasījuma, ja radušās jaunas vai īpašas vajadzības vai ir sasniegti izcili rezultāti, kā minēts šā panta 3. punktā, vai ārkārtas apstākļos, kā minēts ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma 72. un 73. pantā attiecībā uz humāno un ārkārtas palīdzību. Komisija ņem vērā dalībvalstu pieprasījumus *ad hoc* pārskatiem. Pēkšņas un neparedzamas, nopietnas ārkārtas humānas, ekonomiskas un sociālas problēmas, ko rada dabas katastrofas un tādas cilvēka izraisītas krīzes kā karš un citi konflikti, pēckonflikta situācijas, draudus demokrātijai, tiesiskumam, cilvēktiesībām vai pamatbrīvībām vai ārkārtas apstākļus valstī vai reģionā, kuriem ir līdzvērtīga ietekme, var uzskatīt par pamatojumu, lai veiktu *ad hoc* pārskatu.

a) Pēc veikta *ad hoc* pārskata var ierosināt šīs regulas 8. pantā minētos īpašos pasākumus. Ja vajadzīgs, daudzgadu indikatīvās programmas vai īpašās rīcības programmas piešķirumu var palielināt pieejamo līdzekļu robežās, kā izklāstīts Iekšējā nolīguma 2. pantā. Ja stratēģijas dokuments nav parakstīts, īpašo atbalstu var finansēt no finansējuma neparedzētām vajadzībām, kā minēts ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā;

b) veiktie pasākumi ir saskaņoti, piemēroti un papildina citus Kopienas instrumentus, tostarp 4. panta 4. punktā minēto humānas palīdzības instrumentu;

c) ja partnervalstis vai partnervalstu grupas ir tieši iesaistītas krīzes vai pēckrīzes situācijā vai ja tās skar krīzes vai pēckrīzes situācija, daudzgadu plānošanā īpašu uzmanību velta pastiprinātai materiālās palīdzības, rehabilitācijas un

attīstības saskaņošanai, lai palīdzētu tām īstenot pāreju no ārkārtas situācijas uz attīstības posmu; to valstu un reģionu programmās, ko regulāri skar dabas katastrofas, paredz sagatavotību katastrofām un to novēršanu.

5. Ja rodas jaunas vajadzības saskaņā ar definējumu VI Kopīgajā deklarācijā par ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 12. panta 2. punktu attiecībā uz ĀKK iekšējo sadarbību, ĀKK iekšējā plānojamā piešķiruma palielinājumu var finansēt no ĀKK iekšējām rezervēm, nepārsniedzot vispārējus ierobežojumus, kas izklāstīti Iekšējā nolīguma 2. panta b) punktā.

6. Visas stratēģijas dokumentu un/vai resursu piešķiršanas izmaiņas, kas rodas šī panta 1. līdz 4. punktā minētā pārskata rezultātā, pieņem Komisija saskaņā ar pārvaldības procedūru, kas izklāstīta šīs regulas 11. panta 3. punktā. Pēc tam papildinājumus stratēģijas dokumentiem, tostarp daudzgadu indikatīvajām programmām un īpašajām atbalsta programmām, kopīgi vienojoties, pieņem Komisija un attiecīgā ĀKK valsts vai reģions, un pēc to pieņemšanas tie ir saistoši gan Kopienai, gan attiecīgajai valstij vai reģionam.

III SADAĻA

ĪSTENOŠANA

6. pants

Īstenošanas pamatstruktūra

ĀKK valstīm un reģioniem sniegtās un Komisijas saskaņā ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīgumu pārvaldītās palīdzības īstenošanu veic saskaņā ar minētā nolīguma IV pielikumu un Finanšu regulu, kas minēta Iekšējā nolīguma 10. panta 2. punktā, un saskaņā ar 1. pantā minētajiem līdzdalības un palīdzības efektivitātes principiem.

7. pants

Gada rīcības programmas

1. Komisija pieņem gada rīcības programmas, pamatojoties uz 4. pantā minētajiem stratēģijas dokumentiem un daudzgadu indikatīvajām programmām.

Izņēmuma gadījumā, piemēram, ja gada rīcības programma vēl nav pieņemta, Komisija var, pamatojoties uz stratēģijas dokumentiem un daudzgadu indikatīvajām programmām, pieņemt pasākumus, kas nav paredzēti gada rīcības programmā, ievērojot tādus pašus noteikumus un procedūras.

2. Komisija sagatavo gada rīcības programmas kopā ar attiecīgo partnervalsti vai reģionu, iesaistot vietējās dalībvalstis un vajadzības gadījumā koordinējot ar citiem līdzekļu devējiem, īpaši saistībā ar kopējām programmām un EIB. Gada rīcības programmās apraksta vispārējo stāvokli un novērtē Kopienas palīdzību un gūto pieredzi, tostarp budžeta atbalsta jautājumā, īpaši balstoties uz 5. panta 3. punktā minētajiem gada darbības pārskatiem. Tajās sīki izklāsta izvirzītos mērķus, iesaistīšanās jomas, kopējo plānotā finansējuma apjomu un norādes par katrai darbībai piešķirto finansējuma apjomu. Par katru paredzēto darbību programmās iekļauj detalizētus individuālus dokumentus, kuros norāda: analīzi par atsevišķā sektora kontekstu, finansējamo rīcību aprakstu, galvenās ieinteresētās puses, gaidāmos rezultātus — pamatotus uz kvantitatīviem un kvalitatīviem rādītājiem, pārvaldības procedūru, aptuvenu īstenošanas grafiku, un budžeta atbalsta gadījumā — izmaksu kritērijus, tostarp iespējamās mainīgas summas daļas. Mērķi ir precīzi, izmērāmi, īstenojami, un tiem ir noteikti īstenošanas termiņi, cik vien iespējams saskaņojot tos ar partnervalsts vai reģiona mērķiem un kritērijiem. Programmās norāda, kā tiek ņemtas vērā esošās vai plānotās EIB darbības.

3. Komisija pieņem gada rīcības programmas saskaņā ar šīs regulas 11. panta 3. punktā izklāstītajām pārvaldības procedūru. Katra dalībvalsts var pieprasīt atsaukt kādu projektu vai programmu no gada rīcības programmas. Ja pieprasījumu atbalsta dalībvalstu bloķējošs mazākums saskaņā ar Iekšējā nolīguma 8. panta 3. punktu saistībā ar 8. panta 2. punktu, Komisija pieņem gada rīcības programmu bez attiecīgā projekta vai programmas atbilstīgi šīs regulas 11. panta 3. punktā izklāstītajai pārvaldības procedūrai. Izņemot gadījumu, kad Komisija saskaņā ar dalībvalstu viedokļiem EAF komitejā nevēlas īstenot atsaukto projektu vai programmu, to vēlāk iesniedz no jauna EAF komitejai kā neiekļautu gada rīcības programmā — kā paredzēts šā panta 1. punkta otrajā daļā — finansēšanas priekšlikuma veidā, ko Komisija pēc tam pieņem atbilstīgi šīs regulas 11. panta 3. punktā izklāstītajai pārvaldības procedūrai.

4. Grozījumus gada rīcības programmās vai pasākumos, kas nav iekļauti gada rīcības programmās, pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru. Ja grozījumi gada rīcības programmās vai pasākumos, kas nav iekļauti gada rīcības programmās, nepārsniedz 20 % no sākotnējiem projektiem, programmām vai to konsolidētajiem piešķirumiem, bet nesastāda vairāk kā EUR 10 miljonus, šādus grozījumus pieņem Komisija, ja tie neietekmē Komisijas lēmumā izklāstītos sākotnējos mērķus. Komisija mēneša laikā informē EAF komiteju par visiem šādiem grozījumiem.

5. Saskaņā ar pārvaldības procedūru, kas izklāstīta šīs regulas 11. panta 3. punktā, Komisija pieņem īpašas rīcības programmas atbalsta pasākumiem, kuri minēti Iekšējā nolīguma 6. panta 2. punktā un uz kuriem neattiecas daudzgadu indikatīvās programmas. Visas izmaiņas rīcības programmās atbalsta izdevumiem pieņem saskaņā ar šā panta 4. punktu.

6. Komisija regulāri informē valsti vai reģionā pārstāvētās dalībvalstis, citas ieinteresētās dalībvalstis un vajadzības gadījumā EIB par Kopienas projektu un programmu īstenošanu. Savukārt katra dalībvalsts un EIB regulāri informē Komisiju valsts vai reģiona līmenī par sadarbības pasākumiem, ko tās veic vai ir paredzējušas veikt katrā konkrētā valstī vai reģionā.

7. Saskaņā ar šīs regulas 11. panta 4. punktu katra dalībvalsts var jebkurā brīdī pieprasīt iekļaut EAF komitejas darba kārtībā viedokļu apmaiņu par jautājumiem attiecībā uz kāda atsevišķa Komisijas pārvaldīta projekta vai programmas īstenošanu. Šī viedokļu apmaiņa var iekļaut veidu, kā Komisija piemēro budžeta atbalsta izmaksu kritērijus, kas minēti šā panta 2. punktā.

8. pants

Īpašu pasākumu pieņemšana

1. Šīs regulas 5. panta 4. punktā minētajos gadījumos Komisija var pieņemt īpašus pasākumus, kas nav paredzēti stratēģijas dokumentos un daudzgadu indikatīvajās programmās saistībā ar 2. panta 5. punktu.

2. Īpašos pasākumos nosaka izvirzītos mērķus, iesaistīšanās jomas, izvēlētos saņēmējus, gaidāmos rezultātus, pārvaldības procedūru, kā arī kopējo finansējuma apjomu. Tajos iekļauj finansējamo darbību aprakstu, katrai rīcībai piešķirtā finansējuma apjomu un aptuvenu to īstenošanas grafiku. Tajos definē tos snieguma rādītāju veidus, kas jāpārtrauga, īstenojot īpašos pasākumus. Šajos rādītajos attiecīgi ņem vērā partnervalsts vai reģiona pārraudzības sistēmas.

3. Ja šādu pasākumu izmaksas pārsniedz EUR 10 miljonus, Komisija tos apstiprina saskaņā ar 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru. Par īpašiem pasākumiem, kuru izmaksas nepārsniedz EUR 10 miljonus, Komisija informē EAF komiteju mēneša laikā pēc to pieņemšanas. Saskaņā ar šīs regulas 11. panta 4. punktu katra dalībvalsts var jebkurā brīdī pieprasīt iekļaut EAF komitejas darba kārtībā viedokļu apmaiņu par šīm darbībām. Minētā viedokļu apmaiņa var palīdzēt formulēt ieteikumus, ko Komisija ņem vērā.

4. Īpašo pasākumu grozījumus, piemēram, tādus, ar kuriem veic tehniskus labojumus, pagarinot īstenošanas periodu, no jauna piešķirot līdzekļus prognozētajā budžetā vai palielinot vai samazinot budžeta apjomu mazāk nekā par 20 % no sākotnējā budžeta apjoma, bet ne vairāk par EUR 10 miljoniem, nav nepieciešams pieņemt saskaņā ar 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru, ja šādi grozījumi neietekmē sākotnējos mērķus, kas izklāstīti Komisijas lēmumā. Par visiem šādiem tehniskiem labojumiem mēneša laikā paziņo dalībvalstīm.

5. Par īpašiem pasākumiem reizi gadā EAF komitejā notiek viedokļu apmaiņa, pamatojoties uz Komisijas sagatavotu ziņojumu.

9. pants

Līdzfinansējums un dalībvalstu papildu iemaksas

1. Līdzfinansējumu izmanto, ja projektu vai programmu finansē no dažādiem avotiem:

- a) paralēla līdzfinansējuma gadījumā projektu vai programmu sadala vairākās skaidri nodalāmās daļās, kuras finansē dažādi partneri, nodrošinot līdzfinansējumu tā, lai vienmēr var noteikt finansējuma lietojuma mērķi;
- b) līdzfinansējuma gadījumos kopējās projekta vai programmas izmaksas tiek sadalītas starp partneriem, kuri nodrošina līdzfinansējumu, un līdzekļus apvieno kopējā fondā tā, lai nevarētu noteikt atvēlētā finansējuma avotu katrai noteiktai darbībai, ko veic kā projekta vai programmas daļu.

2. Ja Komisija piedalās kopīgā līdzfinansējumā, īstenošanas noteikumus, kas reglamentē šādus līdzekļus, tostarp vajadzības gadījumā tādu administratīvo izdevumu iespējamu kopīga novērtējuma veikšanu un segšanu, kas rodas par kopējā fondā esošo līdzekļu pārvaldību atbildīgajai struktūrai, paredz finansēšanas nolīgumā saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, ko sīki izklāsta Iekšējā nolīguma 10. panta 2. punktā minētajā Finanšu regulā.

Ja Komisija saņem un pārvalda līdzekļus, pārstāvo:

- a) dalībvalstis un to reģionālās un vietējās iestādes, un jo īpaši to valsts aģentūras un daļēji valsts kontrolē esošas aģentūras;
- b) citas līdzekļu devēju valstis, un jo īpaši to valsts aģentūras un daļēji valsts kontrolē esošas aģentūras;

- c) starptautiskas organizācijas, tostarp reģionālas organizācijas, un jo īpaši starptautiskas un reģionālas finanšu iestādes,

kopīgu pasākumu veikšanai šādus līdzekļus uzskata par piešķirtajiem ieņēmumiem saskaņā ar Iekšējā nolīguma 10. panta 2. punktā minēto Finanšu regulu, un tos kā piešķirtos ieņēmumus integrē gada rīcības programmās. Nodrošina dalībvalstu ieguldījumu pārskatāmību.

Ja Komisija uztic iepriekšējā daļā minētajām struktūrām līdzekļus valsts iestādes uzdevumu, un jo īpaši EAF īstenošanas uzdevumu, finansēšanai, šādu līdzfinansējumu norāda un pienācīgi pamato gada rīcības programmās, kā arī nodrošina EAF iemaksas pārskatāmību.

3. Ja EIB ir izraudzīta pārvaldīt kopīgo līdzfinansējumu, īstenošanas noteikumus, kas reglamentē šādus līdzekļus, tostarp vajadzības gadījumā EIB administratīvo izdevumu segšanu, izstrādā atbilstīgi EIB statūtiem un iekšējiem noteikumiem.

4. Dalībvalstis pēc savas ierosmes var arī sniegt Komisijai vai EIB brīvprātīgas iemaksas saskaņā ar Iekšējā nolīguma 1. panta 9. punktu, lai palīdzētu sasniegt ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma mērķus veidā, kas nav saistīts ar līdzfinansējumu. Šīs iemaksas neietekmē vispārējo fondu sadali saskaņā ar 10. EAF un rezervēšanu veic vienīgi pienācīgi pamatotos apstākļos, kā, piemēram, reaģējot uz 5. panta 4. punktā minētajiem izņēmuma apstākļiem. Papildfondus iekļauj plānošanas un pārskatīšanas procesā un gada rīcības programmās, kas minētas šai regulā un atspoguļo partnervalsts vai reģiona līdzdalību. Komisijai uzticētās brīvprātīgās iemaksas uzskata par piešķirtajiem ieņēmumiem saskaņā ar Iekšējā nolīguma 10. panta 2. punktā minēto Finanšu regulu. Tās pielīdzina dalībvalstu kārtējam iemaksām, kas minētas Iekšējā nolīguma 1. panta 2. punktā, izņemot Iekšējā nolīguma 6. un 7. panta noteikumus, kuriem nosaka īpašus noteikumus divpusēju iemaksu nolīgumā.

5. Dalībvalstis, kas uztic Komisijai vai EIB papildu brīvprātīgās iemaksas, lai palīdzētu sasniegt ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma mērķus, iepriekš informē Padomi un EAF komiteju par šīm iemaksām. Finanšu līdzekļu rezervēšanu konkrētiem mērķiem pienācīgi pamato un visas tās rezultātā radušās pārmaiņas gada rīcības programmās vai stratēģijas dokumentos pieņem Komisija saskaņā ar 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru.

10. pants

Trešo valstu vai reģionu līdzdalība

Lai nodrošinātu Kopienas palīdzības konsekvenci un efektivitāti, Komisija var pieņemt lēmumu, ka valstis, kas nav ĀKK jaunattīstības valstis, un reģionālās integrācijas struktūras ar ĀKK līdzdalību, kuras veicina reģionālu sadarbību un integrāciju, par ko ir tiesības saņemt Kopienas palīdzību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1905/2006, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1638/2006 (2006. gada 24. oktobris), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu⁽¹⁾, AZT, kas ir tiesīgas saņemt Kopienas palīdzību saskaņā ar Padomes Lēmumu 2001/822/EK, un Kopienas attālākie reģioni ir tiesīgi saņemt līdzekļus, kas minēti Iekšējā nolīguma 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) daļā, ja attiecīgais projekts vai programma ir reģionāls vai pārrobežu un atbilst ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma IV pielikuma 6. pantam. Šādu finansējumu var paredzēt stratēģijas dokumentos un daudzgadu indikatīvajās programmās, kā arī īpašajos pasākumos, kas minēti šīs regulas 8. pantā. Šos noteikumus integrē gada rīcības programmās.

IV SADAĻA

LĒMUMU PIENĒMŠANAS PROCEDUŪRAS

11. pants

EAF komitejas pienākumi

1. EAF komiteja, kas izveidota atbilstīgi Iekšējā nolīguma 8. pantam, saskaņā ar 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru sniedz atzinumu par būtiskiem jautājumiem, kas attiecas uz valsts, reģionālo un ĀKK valstu savstarpējo sadarbību attīstības jomā, ko finansē no 10. EAF un citiem Kopienas līdzekļiem, kas minēti 4. panta 3. punktā.

2. EAF komitejas uzdevumi attiecas uz pienākumiem, kas minēti šīs regulas II un III sadaļā:

- a) Kopienas palīdzības plānošana saistībā ar 10. EAF un plānošanas pārskats, īpaši veltot uzmanību valsts, reģionālām un ĀKK iekšējām stratēģijām; un
- b) Kopienas palīdzības īstenošanas pārraudzība, kas cita starpā ietver palīdzības ietekmi uz nabadzības samazināšanu, nozaru aspektus, transversālus jautājumus, izpildes vietas līmeņa koordināciju ar dalībvalstīm un citiem līdzekļu devējiem un 1. pantā minēto palīdzības efektivitātes principu izpildi.

3. Kad EAF komiteja ir aicināta sniegt savu atzinumu, Komisijas pārstāvis EAF komitejai iesniedz projektu par veicamiem pasākumiem, ievērojot termiņu, kas paredzēts Padomes lēmumā par EAF komitejas reglamentu saskaņā ar Iekšējā nolīguma 8. panta 5. punktu. EAF komiteja sniedz atzinumu termiņā, kuru priekšsēdētājs var noteikt atbilstīgi jautājuma steidzamībai,

⁽¹⁾ OVL 310, 9.11.2006., 1. lpp.

bet kas nepārsniedz 30 dienas. EIB piedalās viedokļu apmaiņā. Atzinuma iesniegšanu apstiprina ar kvalificētu balsu vairākumu, kas paredzēts Iekšējā nolīguma 8. panta 3. punktā, pamatojoties uz dalībvalstu balsu vērtējumu, kā izklāstīts Iekšējā nolīguma 8. panta 2. punktā.

Pēc EAF komitejas atzinuma Komisija veic pasākumus, ko piemēro nekavējoties. Tomēr, ja šie pasākumi neatbilst EAF komitejas atzinumam, Komisija par tiem tūlīt paziņo Padomei. Tādā gadījumā Komisija var atlikt pasākumu piemērošanu uz laiku, kas principā nepārsniedz 30 dienas no šāda paziņojuma dienas, bet ko ārkārtas apstākļos var pagarināt vēl līdz 30 dienām. Padome ar tādu pašu kvalificētu balsu vairākumu kā EAF komiteja var pieņemt atšķirīgu lēmumu minētajā laikposmā.

4. EAF komitejā notiek viedokļu apmaiņa par gada darbības pārskatu vispārējiem secinājumiem un par gada pārskatu, kas minēts 14. panta 3. punktā. Katra dalībvalsts arī var aicināt uz viedokļu apmaiņu par 15. panta 3. punktā minētajiem novērtējumiem.

Katra dalībvalsts var aicināt Komisiju jebkurā brīdī sniegt EAF komitejai informāciju un rīkot viedokļu apmaiņu par jautājumiem saistībā ar uzdevumiem, kas izklāstīti šā panta 2. punktā.

Šādas viedokļu apmaiņas var palīdzēt formulēt dalībvalstu ieteikumus, kurus Komisija ņem vērā.

5. EAF komiteja, balstoties uz Komisijas sagatavoto pārskatu secinājumiem, pārbauda arī konsekvenci un papildināmību starp Kopienas palīdzību un dalībvalstu atbalstu un vajadzības gadījumā citiem līdzekļu devējiem saskaņā ar 1. un 2. pantu.

12. pants

Āfrikas Miera nodrošināšanas fonds

Saskaņā ar Padomes 2006. gada 11. aprīļa secinājumiem, ka Āfrikas Miera nodrošināšanas fondu triju gadu ilgā laikposmā par EUR 300 miljoniem finansēs no 10. EAF, ĀKK iekšējā indikatīvajā programmā rezervē finansējumu Āfrikas Miera nodrošināšanas fondam. Piemēro šādu īpašu pārvaldības procedūru:

- a) pēc Āfrikas Savienības pieprasījuma, ko apstiprinājusi ĀKK un EK Vēstnieku komiteja, Komisija sagatavo rīcības programmu laikposmam no 2008. gada līdz 2010. gadam. Šajā rīcības programmā cita starpā norāda paredzētos mērķus, iespējamo pasākumu jomu un veidu, īstenošanas noteikumus un saskaņotu formu informācijas dokumentiem un pieprasījumiem, kā arī ziņošanai. Rīcības programmas pielikumā apraksta katra iespējamā pasākuma konkrētās lēmumu pieņemšanas procedūras atbilstīgi pasākuma veidam, apjomam un steidzamībai;

- b) šo rīcības programmu, tostarp a) punktā minēto pielikumu un jebkādus tā grozījumus, apspriež Padomes attiecīgās sagatavošanas darba grupas un Politikas un drošības komiteja, un to ar kvalificētu balsu vairākumu pieņem Pastāvīgo pārstāvju komiteja, kā noteikts Iekšējā nolīguma 8. panta 3. punktā, pirms to pieņem Komisija saskaņā ar šīs regulas 11. panta 3. punktā izklāstīto pārvaldības procedūru;
- c) šī rīcība programma, izņemot a) punktā minēto pielikumu, ir pamats finansēšanas nolīgumam, ko noslēdz starp Komisiju un Āfrikas Savienību;
- d) katru iesaistīšanās pasākumu, ko paredzēts īstenot saskaņā ar finansēšanas nolīgumu, iepriekš apstiprina Politikas un drošības komiteja; atbilstīgās Padomes darba sagatavošanas grupas laikus tiek informētas vai ar tām konsultējas pirms pasākumu iesniegšanas Politikas un drošības komitejai saskaņā ar a) punktā minētajām konkrētām lēmumu pieņemšanas procedūrām, lai nodrošinātu, ka līdztekus militāriem un drošības aspektiem ir ņemti vērā arī paredzēto pasākumu attīstības aspekti. Īpaši ņem vērā pasākumus, kas atzīti kā OAP;
- e) Komisija katru gadu informatīvos nolūkos sagatavo Padomei un EAF komitejai darbības ziņojumu par līdzekļu izmantojumu un — pēc Padomes vai EAF komitejas pieprasījuma — precīzē saistības un izmaksas, kas ir vai nav saistītas ar OAP;
- f) novērtēšanu sāk 2010. gadā, pārskatot Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda procedūras, kā arī iespējas alternatīviem turpmākiem finansēšanas avotiem, tostarp kopējās ārpolitikas un drošības politikas finansēšanas avotiem.

13. pants

IM komiteja

1. IM komitejā, kas izveidota EIB pakļautībā saskaņā ar Iekšējā nolīguma 9. pantu, ir dalībvalstu valdību pārstāvji un Komisijas pārstāvis. Katra valdība ieceļ vienu pārstāvi un vienu ieceltu aizstājēju. Komisija tāpat darbojas attiecībā uz tās pārstāvi. Lai saglabātu nepārtrauktību, IM komitejas priekšsēdētāju ievēl IM komitejas locekļi no sava vidus uz divu gadu laikposmu. EIB nodrošina komitejas sekretariātu un palīgdiestus. Balso tikai IM komitejas locekļi, ko iecēlušas dalībvalstis, vai to aizstājēji.

Padome ar vienbalsīgu lēmumu pieņem IM komitejas reglamentu, pamatojoties uz priekšlikumu, ko EIB izstrādājusi pēc apspriešanās ar Komisiju.

IM komiteja pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu. Balsu sadalījums ir tāds, kā noteikts Iekšējā nolīguma 8. pantā.

IM komiteja tiekas vismaz četras reizes gadā. Papildu sanāksmes sasauc pēc EIB vai Komitejas locekļu pieprasījuma, kā izklāstīts reglamentā. Turklāt IM komiteja var sniegt atzinumu, izmantojot rakstisku procedūru atbilstīgi tās reglamentam.

2. IM komiteja apstiprina:

- a) pamatnostādnes par Ieguldījumu mehānisma īstenošanu, sistēmu, ar ko novērtētu tā attīstības ietekmi, un priekšlikumus pamatnostādņu pārskatīšanai;
- b) Ieguldījumu mehānisma ieguldījumu stratēģijas un uzņēmējdarbības plānus, tostarp darbības rādītājus, pamatojoties uz ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma mērķiem un Kopienas attīstības politikas vispārējiem principiem;
- c) Ieguldījumu mehānisma gada pārskatus;
- d) visus vispārējās politikas dokumentus, tostarp novērtējuma ziņojumus, kuri attiecas uz Ieguldījumu mehānismu.

3. Turklāt IM komiteja sniedz atzinumu par:

- a) priekšlikumiem piešķirt procentu subsīdijas saskaņā ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 2. panta 7. punktu un 4. panta 2. punktu. Minētajos gadījumos IM komiteja sniedz atzinumu arī par šādas procentu subsīdijas izmantošanu. Lai racionalizētu apstiprināšanas gaitu nelielām darbībām, IM komiteja var sniegt labvēlīgu atzinumu par EIB priekšlikumiem attiecībā uz vispārējiem procentu subsīdiju piešķirumiem, ko pēc tam, bez turpmāka IM komitejas un/ vai Komisijas atzinuma, EIB piešķir individuāliem projektiem saskaņā ar vispārējo piešķirumu kritērijiem, iekļaujot maksimālo procentu subsīdiju apakšpiešķirumu katram projektam;

- b) priekšlikumiem par IM ieguldījumu jebkurā projektā, par ko Komisija sniegusi negatīvu atzinumu;

- c) citiem priekšlikumiem saistībā ar Ieguldījumu mehānismu, pamatojoties uz vispārējiem principiem, kuri noteikti darbības pamatnostādņēs.

Turklāt EIB pārvaldes iestādes var dažkārt pieprasīt, lai IM komiteja sniegt atzinumu par visiem finansējuma priekšlikumiem vai dažām finansējuma priekšlikumu kategorijām.

4. EIB pienākums ir laikus iesniegt IM komitejai visus jautājumus, kam vajadzīgs IM komitejas apstiprinājums vai atzinums, kā paredzēts 1., 2. un 3. punktā. Jebkuru priekšlikumu, ko iesniedz komitejai atzinumam, izstrādā saskaņā ar attiecīgajiem kritērijiem un principiem, kas izklāstīti darbības pamatnostādņēs.

5. EIB cieši sadarbojas ar Komisiju un vajadzības gadījumā saskaņo savas darbības ar citiem līdzekļu devējiem. Jo īpaši:

- a) EIB kopīgi ar Komisiju sagatavo vai pārskata pamatnostādnes par 2. punkta a) apakšpunktā minētā ieguldījuma mehānisma īstenošanu. EIB ir atbildīga par atbilstību pamatnostādņēm un nodrošina, ka tās atbalstītajos projektos ievēro starptautiskos sociālos un vides standartus un ka šie projekti ir saskaņoti ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma mērķiem, Kopienas attīstības politikas vispārējiem principiem, kā arī attiecīgās valsts vai reģionālās sadarbības stratēģijām;
- b) EIB iepriekš pieprasa Komisijas atzinumu par ieguldījuma stratēģijām, uzņēmējdarbības plāniem un vispārējās politikas dokumentiem;
- c) EIB informē Komisiju par projektiem, ko tā pārvalda saskaņā ar 14. panta 2. punktu, un projekta novērtēšanas posmā EIB pieprasa Komisijas atzinumu par valsts sektora vai finanšu sektora projektu atbilstību attiecīgajai valsts sadarbības stratēģijai vai reģionālās sadarbības stratēģijai, vai — attiecīgā gadījumā — ieguldījumu fonda vispārējiem mērķiem;
- d) izņemot procentu subsīdijas, kas iekļautas vispārējā piešķirumā, kā minēts 3. punkta a) apakšpunktā, projekta novērtēšanas posmā EIB lūdz arī Komisijas piekrišanu par jebkuru priekšlikumu, kas iesniegts IM komitejai par procentu subsīdiju — attiecībā uz tā atbilstību ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 2. panta 7. punktam un 4. panta 2. punktam un kritērijiem, kas noteikti Ieguldījumu mehānisma darbības pamatnostādņēs.

Ja Komisija nav sniegusi negatīvu atzinumu par minēto priekšlikumu divās nedēļas pēc priekšlikuma iesniegšanas, uzskata, ka tā ir sniegusi labvēlīgu atzinumu vai ir piekritusi priekšlikumam. Attiecībā uz atzinumiem par finanšu vai valsts sektora projektiem, kā arī vienošanos par procentu likmju subsīdijām Komisija var pieprasīt, lai tai iesniedz galīgo projekta priekšlikumu tās atzinumam vai apstiprināšanai divas nedēļas pirms tā nosūtīšanas IM komitejai.

6. EIB neveic nevienu 2. punktā minēto rīcību, ja IM komiteja nav sniegusi labvēlīgu atzinumu.

Pēc IM komitejas labvēlīga atzinuma saņemšanas EIB lemj par priekšlikumu saskaņā ar savām procedūrām. Jo īpaši tā var nolemt nevirzīt priekšlikumu tālāk. EIB regulāri informē IM komiteju un Komisiju par gadījumiem, kad tā nolemt nevirzīt priekšlikumu tālāk.

Par aizdevumiem no saviem līdzekļiem un par IM ieguldījumiem, par ko netiek prasīts IM komitejas atzinums, EIB lemj

saskaņā ar savām procedūrām un — Ieguldījumu mehānisma gadījumā — saskaņā ar pamatnostādņēm un ieguldījumu stratēģijām, ko apstiprinājusi IM komiteja.

Neatkarīgi no IM komitejas negatīva atzinuma par priekšlikumu piešķirt procentu subsīdiju EIB var turpināt priekšlikumu ar konkrēto aizdevumu bez procentu subsīdijas guvuma. EIB regulāri informē IM komiteju un Komisiju par katru gadījumu, kad tā tādējādi nolemt virzīt priekšlikumu tālāk.

Ievērojot darbības pamatnostādņēs noteiktos nosacījumus un ar nosacījumu, ka konkrētā aizdevuma vai ieguldījumu mehānisma ieguldījuma būtiskais mērķis paliek nemainīgs, EIB var pieņemt lēmumu grozīt noteikumus Ieguldījumu mehānisma aizdevumam vai ieguldījumam, par ko IM komiteja sniegusi labvēlīgu atzinumu saskaņā ar 2. punktu, vai jebkuram aizdevumam, par ko IM komiteja sniegusi labvēlīgu atzinumu par procentu subsīdijām. Jo īpaši EIB var pieņemt lēmumu palielināt aizdevuma vai ieguldījumu mehānisma ieguldījuma summu līdz pat 20 %.

Tāda palielinājuma rezultātā attiecībā uz projektiem ar procentu subsīdijām, kas minētas ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 2. panta 7. punktā, var proporcionāli pieaugt procentu subsīdijas vērtība. EIB regulāri informē IM komiteju un Komisiju par katru gadījumu, kad tā tādējādi nolemt turpināt virzīt priekšlikumu tālāk. Par projektiem, uz ko attiecas ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 2. panta 7. punkts, ja tiek pieprasīts subsīdijas vērtības palielinājums, tad IM komitejai pieprasīts sniegt atzinumu, pirms EIB veic turpmākus pasākumus.

7. EIB pārvalda Ieguldījumu mehānisma ieguldījumus un visus līdzekļus, kas ir minēti Ieguldījumu mehānisma kontā saskaņā ar nolīguma mērķiem. Tā jo īpaši var piedalīties to juridisko personu pārvaldības un uzraudzības struktūrās, kurās veikti ieguldījumi, izmantojot Ieguldījumu mehānismu, un tā saskaņā ar darbības pamatnostādņēm var īstenot, nodot citiem un grozīt tiesības, kas saistītas ar Ieguldījumu mehānismu.

V SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Pārraudzības un ziņošanas prasības attiecībā uz EAF palīdzības īstenošanu

1. Komisija un EIB katra savas kompetences robežās uzrauga, kā finansējuma saņēmēji izmanto EAF palīdzību.

2. EIB regulāri informē Komisiju par to projektu un programmu īstenošanu, ko finansē no tās pārvaldītajiem 10. EAF līdzekļiem, atbilstīgi ieguldījuma mehānisma darbības pamatnostādnes noteiktajām procedūrām.

3. Komisija pārbauda 10. EAF īstenošanā paveikto darbu un iesniedz Padomei gada pārskatu par īstenošanu un rezultātiem, un, cik vien iespējams, par būtiskākajiem palīdzības ieguvumiem, rezultātiem un ietekmi. Šo pārskatu nosūta arī EAF komitejai viedokļu apmaiņai, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

Gada pārskatā iekļauj informāciju par iepriekšējo gadu attiecībā uz finansētajiem pasākumiem, pārraudzības un novērtēšanas rezultātiem, attiecīgo partneru līdzdalību un saskaņojumu ar viņiem, tostarp īstenošanu ar deleģētu sadarbību, kā noteikts Iekšējā nolīguma 10. panta 2. punktā minētajā Finanšu regulā, budžeta saistību un maksājumu īstenošanu sadalījumā pa valstīm, reģioniem un sadarbības jomām.

Tajā novērtē rezultātus palīdzībai, lai izskaustu nabadzību, pēc iespējas izmantojot īpašus un kvantitatīvus rādītājus attiecībā uz tās nozīmību ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma mērķu sasniegšanā. Šādus rādītājus saskaņo ar partnervalsts vai reģiona pārraudzības sistēmām un rādītājiem, ko izmanto līdzekļu devēju kopiena un partnervalsts vai reģions savas attīstības stratēģijas pārraudzībai.

Īpašu uzmanību velta paveiktajam attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu.

Šajos ziņojumos arī apskata sasniegto, lai īstenotu koordinācijas, atbildības un palīdzības efektivitātes principus, kas minēti šīs regulas 1. pantā un attiecas uz Ekonomikas partnerattiecību nolīguma papildu pasākumiem.

4. EIB informē IM komiteju par attīstības gaitu saistībā ar Ieguldījuma mehānisma mērķiem. Saskaņā ar ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma II pielikuma 6.b pantu Ieguldījuma mehānisma vispārējos darbības rezultātus kopīgi pārskata 10. EAF termiņa vidusposmā un nobeigumā. Vidusposma pārskatu veic neatkarīgi ārējie eksperti sadarbībā ar EIB, un to dara pieejamu IM komitejai.

5. Komisija 2010. gadā iesniedz Padomei priekšlikumu par vispārējo sasniegumu pārskatu, ko veic ar ĀKK valstīm, pamatojoties uz ĀKK un EK Partnerattiecību nolīguma 7. panta 1b pielikumu. Šajā pārskatā novērtē finansiālo stāvokli, un jo īpaši saistību un izmaksu realizācijas pakāpi, kā arī kvalitatīvus

un kvantitatīvus sasniegumus, jo īpaši rezultātus un ietekmi, ko nosaka, izvērtējot paveikto attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu. Šajā pārskatā arī izpēta iespējas un iesaka, kā veicināt turpmāka Kopienas atbalsta saskaņošanu ar ĀKK partnervalsts vai reģiona esošajām stratēģijām, plānošanu un budžeta cikliem, kā arī kā turpināt saskaņošanu starp līdzekļu devējiem.

15. pants

Novērtēšana

1. Komisija un EIB regulāri novērtē ģeogrāfiskās un tematiskās politikas un programmu, kā arī nozaru politikas īstenošanas rezultātus, plānošanas efektivitāti, lai samazinātu nabadzību un nepieciešamības gadījumā ar neatkarīga ārēja novērtējuma palīdzību pārbaudītu, vai mērķi ir sasniegti, un ļautu izstrādāt ieteikumus turpmāko darbību uzlabošanai. Īpašu uzmanību velta tam, lai nodrošinātu Kopienas attīstības politikas konsekvenci, un paveiktajam attiecībā uz Tūkstošgades mērķu sasniegšanu.

2. Šos novērtējumus veic sadarbībā ar partnervalsti vai reģionu un koordinējot ar vietēji pārstāvētām dalībvalstīm. Tiks iesaistītas citas ieinteresētās dalībvalstis un attiecīgā gadījumā arī citi līdzekļu devēji. Komisija centīsies īstenot uz kopīgiem novērtējumiem pamatotus palīdzības efektivitātes ieteikumus.

3. Komisija informatīvos nolūkos nosūta savus valsts un reģionālos novērtējuma ziņojumus Padomei, EAF komitejai un EIB. Saskaņā ar 11. panta 4. punktu dalībvalstis var pieprasīt, lai EAF komitejā tiktu apspriesti konkrēti novērtējumi. Rezultātus izmanto programmu izstrādei un resursu piešķiršanai, līdzekļu devēju koordinācijai un palīdzības efektivitātei.

4. Komisija Kopienas sniegtās palīdzības novērtēšanas posmā iesaista attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp nevalstiskā sektora pārstāvjus.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Tā ir piemērojama tikpat ilgi kā Iekšējais nolīgums.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 14. maijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
F.-W. STEINMEIER
